

пз. 1435/24

ЗАПИСНИК О ГЛАВНОЈ РАСПРАВИ

Састављен дана **15.10.2025.**

пред Основним судом у Новом Саду

Председник већа,
БОЈАНА ВУЈИЋ

Тужилац: **ПЕТРОВИЋ МИЛАН**

Чланови већа – судије поротници
Весна Рончевић
Радмила Радуловић Белић

Тужени: **ЦСР НОВИ САД**

Записничар,
ТАТЈАНА НИКОЛИЋ

Предмет спора:

Почетак у **10,30** сати
Расправа је нејавна

Председник већа отвара главну расправу, објављује предмет расправљања и утврђује да су на расправу дошли:

За тужиоца: лично

За туженог: пуном. Чолак Бранислав дипл.правник ЦСР чија се пуномоћ доставља у спис

Од осталих позваних лица нису дошли:

*) У поступку у споровима мале вредности овај записник поред података из чл. 118, став 1, треба да садржи:

- 1) изјаве о странкама од битнијег значаја, а нарочито оне којима се у целости или делимично, признаје тужбени захтев или се одриче од тужбеног захтева или од жалбе или се преиначава или повлачи тужба;
- 2) битну садржину изведених доказа;
- 3) одлуке против којих је дозвољена жалба и које су објављене на главној расправи;
- 4) да ли су странке биле присутне објављивању пресуде и ако су биле присутне да ли су поучене под којим условима могу изјавити жалбу.

За уношење потребних података у записник према ЗПП и пракси суда користи наредне празне стране записника, а ако су ове недовољне додати слободне листове као прилоге.

С обзиром на промену у саставу већа
Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Поступак се обавља читањем списа. Чита се спис.
Констатира се да на прочитано нема примедби.

Тужилац изјављује да остаје код тужбе и постављеног тужбеног захтева.
Предлаже суду да се на данашњем рочишту саслуша.

Пуном, туженог изјављује да се противи тужби и постављеном тужбеним захтеву
из свих разлога до сада наведених. Сагласан је да се саслуша тужилац на данашњем
рочишту.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се извођење доказа саслушањем тужиоца.

Суду приступа тужилац **ПЕТРОВИЋ МИЛАН** из Крагујевца, стар 51 год.,
машинбравар, паушални предузетник „Милан Петровић ПР ХеритЕон“, прописно
упозорен-на на дужност казивања истине, изјављује:

Рођен сам 28.06.1974. године у Новом Саду од мајке Милетић Цвите. Рођен сам
из ванбрачне везе моје мајке Цвите и сада пок. Павла Лакатоша. У изводу из Матичне
књиге рођених је уписано моје име и презиме Миливој Милетић, било је уписано
мајчино презиме. Име мог сада пок. оца Павла није било уписано при рођењу. Он је мој
биолошки отац, јер су моја мајка која је радила сезонски код њега били у ванбрачној
вези. Дефакто сви су били у упознати са тим да су моја мајка Цвита и он били у
ванбрачној вези и да сам ја његов ванбрачни син. Када сам се родио живео сам на
салашу на Детелинари. Тај салаш је био власништво Павла за кога тврдим да је мој
отац. Са пок.Павлом за кога тврдим да је мој отац сам живео до његове смрти
07.11.1978.године у Бачким Виноградима. Не бих могао да кажем до када је мајка пок.
мајка Цвита, која је умрла иначе 15.06.1997.године у Меленцима, живела са нама. Имам
магловита сећања по питању тога. Њу сам видео више пута у детињству, а после тога
никада више. Након смрти мога сада пок. оца Павла о мени су бринули његови
родитељи пок. Иштван Лакатош и имена баке пошто му је то била друга жена се не
сећам. Мој отац Павле Лакатош је из брака са Вероником чије име мислим да је Вера
Терезија службено, имао четворо деце Тибора који је покојни, удавио се са 18 месеци,
Рожу која је и даље жива која је 1955 годиште, затим ћерку Ирен која је 1957.годиште
која је исто жива и живи у Будимпешти и сина Иштвана звани Пишта који је
1962.годиште и који је под Рожиним старатељством, не знам због чега. Из судских
списа, током бракоразводне парнице између пок. Веронике и пок. Павла се види да је
моја полусестра Рожа знала да сам им полубрат и дала је изјаву у том спису о разводу
брака. Рекао сам већ да је мој отац Павле преминуо 07.11.1978.године у Бачким
Виноградима, да је иза њега ишао оставински поступак, да је у том оставинском
поступку сестру Рожу заступала Хелена Узелац која је у том оставинском поступку на
изненађење свих навела да осим деце покојног Роже, Ирен и Иштвана постоји још
једно дете тачније ја Миливој Милетић, али да дете није уписано са именом оца, али да
га је пок. оставилац Павле Лакатош признао кроз изјаве у поступку током

бракоразводне парнице са својом женом Вероником. После тога када је адв. Хелена Уселић то изјавила наследници су јој отказали пуномоћ и узели другог адвоката Јована Петрова. Решењем о наслеђивању које је донето 26.11.1979.године смо као наследници апа пок. Павла означени његова ћерка Рожа и његова ћерка Ирен, његов син Иштван и ја. На то решење о наслеђивању је изјављена жалба и у поступку по жалби то решење је укинута и у поновном оставинском поступку који је вођен су као наследници означени само оставиочева ћерка Рожа, оставиочева ћерка Ирена и оставиочев син Иштван. Након тога, ја не знам по ком основу је Центар за социјални рад у Новом Саду добио надлежност, тражио сам да ми то Центар достави ту документацију, што ми нису доставили, како сам ја дошао у њихову надлежност. Центар за социјални рад Нови Сад је 20.06.1979.године поставио социјалног радника Вери Радовановић као пригодног стараоца мени. 20.06.те исте године исти тај социјални рад Вера Радовановић је учествовала у поступку мог потпуног усвојења, а што ја сматрам сукобом интереса, јер сматрам да она није могла да као мој пригодни старалац учествује у том поступку. Тврдим да поступак потпуног усвојења који је вођен од стране Центра за социјални рад, при чему сматрам да је тај поступак потпуног усвојења вођен јако брзо, немам доказе за то, али мислим да је поступак потпуног усвојења вођен брзо, како ја не бих напунио 5 година, јер ако напуним 5 година по тадашњим важећим прописима, не бих могао да се заснује потпуно усвојење. Оно што бих посебно назначио је да је суд који је води оставински поступак иза мог пок. оца Павла је наложио Центру за социјални рад у Новом Саду 20.07.1979.године да заштити моје интересе у оставинском поступку, а не да ме даје на усвојење. Центар за социјални рад Нови Сад је 21.06.1979.године је донео решење о потпуном усвојењу избегаваши при томе стандардне процедуре прилагођавања усвојеника усвојитељима. Као потпуни усвојитељи су означени Васић Милорад и његова супруга Васић Госпава. Ја сам направио анализу извештаја психолога, социјалног радника и педагога који извештаји су противречни једни другима у смислу да једни наводе различите школе усвојитеља, да нпр. психолог је утврдио да је усвојитељка неписмена, тачније нису уопште за тих 9 дана колико је поступак спровођен утврђивали подобност Госпаве и Милорада да буду потпуни усвојитељи мени. Они су били дисфункционални потпуно. Он је од Госпаве био млађи 9 година, у пуној снази, није јој био веран, мој живот са њима је био испуњен насиљем. Живео сам са њима од 21.06.1979.године до бекства Милорада са првом комшиницом до њихове куће, мислим да је био крај 1981.године, када ја остајем да живим само са Госпавом, која од тог момента почиње да испољава психичке проблеме, и са њом сам живео до момента њене смрти 1983. Године у априлу. После њене смрти мене узима њена сестра, чак са сигурношћу ни не знам да ли је то њена рођена сестра Даринка Синани и ја са њом живим нека два месеца када ме узима Милорад себи. Са њим сам живео до 31.08.1983.године када ме он доводи у Центар за социјални рад у Новом Саду који ме даље даје у хранитељску породицу Тутић у Иригу, где сам био до 01.12.1983.године и где сам обављао најтеже послове, а из те породице одлазим преко истог социјалног радника Вере Радовановић у другу хранитељску породицу код Јелене Молиар где сам био 9 месеци. Могу рећи да је Јелена била дивна и да је после тога код ње дошла поново социјални радник Вера Радовановић која је Јелени рекла да се спроводи поступак усвојења мене и да ја никако не смем рећи да сам већ био потпуно усвојен од стране Милорада и Госпаве. Усвојили су ме, а ради се о делимичном усвојењу, Периша и Горгина Петровић из Крагујевца код којих сам живео од 1984.год. када је донето решење о непотпуном усвојењу и живео сам са њима до краја њихове смрти. Оно што бих посебно нагласио да је њима у поступку усвојења речено да су Госпава и Милорад Васић моји биолошки родитељи. Ја бих скренуо пажњу да је моја биолошка мајка Цвита хрватица, а пок. отац Павле је мађар, а да је Периша питао

приликом заснивања усвојења шта сам ја по националности, а да му је социјални рад Вера Радвановић рекла „србин“. Цео поступак мог потпуног усвојења ја сматрам да је спроведен незаконито од стране Центра за социјални рад у Новом Саду и зато тражим да се тај поступак потпуног усвојења поништи. На данашњем рочишту достављам за суд и противну страну и моју детаљну писану изјаву од 15.10.2025.год. где сам све детаљно наводио. То је све што ја имам да кажем.

Констатује се да се у епис улаже писмена изјава тужиоца са назначеним датумом 15.10.2025.год., те се примерак нетог кратким путем уручује пуном. туженог.

Пуном. туженог питања нема, примедби нема.

Тужилац моли суд да се данашње рочиште одложи, с обзиром да је преморен, да је ноћас писао изјаву коју је данас доставио и да му одреди рок од 15 дана да се писменим путем изјасни да ли има или не даљих доказних предлога.

Пуном. тужиоца изјављује да је сагласан да се орчиште одложи на тражење тужиоца из разлога које је навео. Сагласан је да му се одреди рок од 15 дана да се писменим путем изјасни да ли има доказних предлога или не. Истиче да тужени никаквих даљих доказних предлога нема, да од доказа све што су имали су суду предали, осим увида у приложену писмену документацију.

Констатује се да тужилац и пуном. туженог сагласно уподобљавају термин заказивања следећег рочишта за 26.11. у 10,30 часова.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На сагласан предлог тужиоца и пуном. туженог рочиште се одлаже и следеће рочиште се заказује за;

26.11.2025.год. у 10,30 часова,

Што присутни тужилац и пуном. туженог примају на знање, па им се писмени позиви неће слати.

Одређује се тужиоцу тражени рок од 15 дана од дана саопштавања решења да се писменим путем изјасни у погледу даљих доказних предлога.

Довршено у 11,35 часова.

записничар

странке

председник већа-судија